

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg skal ganske kort tillade mig at anbefale det Ændringsforslag, som jeg har stillet til § 1. Det er foranlediget ved de Udtalelser, som den højtærede Indenrigsminister fremkom med ved Sagens første Behandling, og jeg vil gerne have Lov til lige at citere de Udtalelser, der nærmest have foranlediget, at Ændringsforslaget er stillet. De findes i Rigsdagstidenden Sp. 1101, hvor den højtærede Minister siger med Hensyn til § 1, 2det Stykke, at allerede en Tilføjelse om, at Sogneraadet skulde skønne om, hvorvidt Eleveren havde en saadan Ret — altsaa til at deltage gratis i Bespisningen — vilde betydelig forbedre Paragraffen, hvis man ikke vilde gaa endnu videre og tillige angive visse Kriterier, som skulde følges ved dette Skøn af Sogneraadet over, hvorvidt gratis Bespisning skulde finde Sted eller ikke. Det Ændringsforslag, jeg har stillet, er stillet efter Samraad med og i Overensstemmelse med de oprindelige Forslagsstillere af Lovforslaget, og naar jeg nu anbefaler det, er det ikke alene paa egne Vegne men tillige paa mine Medforslagsstilleres. Forslagsstillerne gaa nemlig ud fra, at den Forandring af 2det Stykke i § 1, som vil være en Følge af, at det stillede Ændringsforslag vedtages, ikke er nogen Forandring i Realiteten af selve Lovforslaget, idet Forslagsstillerne have ment, hvad der ogsaa blev udtalt baade fra min og fra anden Side ved Forslagets 1ste Behandling, at det ligger i Sagens Natur, at naar Kommunalbestyrelsen bevilger Midler til Afholdelse af Skolebespisning, tager den samtidig Bestemmelse om, hvorvidt der er nogle og da hvilke af Skolens Elever, som gratis skulde kunne deltage. Paa den anden Side have Forslagsstillerne selvfølgelig ikke kunnet have noget imod, at det udtrykkelig staa i Lovforslagets Bestemmelser, at det skal være Sogneraadet, som bestemmer, hvorvidt nogle af Skolens Elever skulde deltage gratis eller vederlagsfrit, som det nu er foreslaaet at hedde — hvad der er fuldstændig det samme — i Bespisningen. Jeg skal anbefale det lille Ændringsforslag til Vedtagelse i Tinget. Det kan maaske nok siges, at det klargør, hvad der er Meningen med selve Lovforslaget, og jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister nu skal føle sig tilfredsstillet med Hensyn til de Anker, han gjorde gældende over for 2det Stykke af § 1. Jeg haaber, at han vil indrømme, at hvis vi skulle i det hele til at inkludere os paa at bestemme, som han udtrykker det, de Kri-

terier, som skulle følges ved det Skøn, som Sogneraadet skal udøve over, hvorvidt gratis Bespisning skal finde Sted, er der næsten ingen Grænse for, hvad der skal sættes ind i Lovforslaget, og jeg mener, hvad jeg sagde ved 1ste Behandling, at vi vistnok alligevel kommer til at overlade det til Sogneraadets Skøn.

Om det Ændringsforslag, der er stillet af to ærede Medlemmer, finder jeg foreløbig ingen Anledning til at udtale mig. Ganske vist er det et Ændringsforslag, som for saa vidt er bekendt, i hvert Fald for Forslagsstillerne, som det var fremme i det Udvalg, der i Fjor havde med denne Sag at gøre, men da de to ærede Medlemmer havde forbeholdt sig baade i Udvalget og i den fra Udvalget i Fjor afgivne Beretning eller foreløbige Betænkning nærmere at begrunde i Salen deres Stilling til det stillede Ændringsforslag, er det en Selvfølge, at jeg, inden jeg siger noget om det, vil afvente, hvad der i saa Henseende fra de to ærede Forslagsstillere, eventuelt fra anden Side, maatte fremkomme angaaende dette Ændringsforslag. Jeg gentager paa ny, at jeg anbefaler det af mig stillede Ændringsforslag til Tingets Vedtagelse.

Svendsen: Som d'Hrr. ville se, har jeg sammen med det ærede Medlem fra Skjolddelev (J. Nielsen) stillet et Ændringsforslag til det foreliggende Forslags § 2. Det er det samme, som vi havde fremme i Fjor i Udvalget, men som jo ikke kom til Behandling der paa Grund af det sene Tidspunkt for dets Fremkomst. Vi have ikke fuldt ud kunnet slutte os til det foreliggende Forslag, lige saa lidt som vi selvfølgelig kunde slutte os til det oprindelige Forslag, der fremkom fra ærede Medlemmer af Socialdemokratiet her i Salen i Fjor. Jeg har altid været paa det rene med, at der fandt megen Overdrivelse Sted i den megen Tale om de forsultne Skolebørn, i hvert Fald ude paa Landet — Byernes Forhold kender jeg ikke saa nøje. Folk ude paa Landet ere i Almindelighed ikke saa fattige, at de ikke kunne give deres Børn tilstrækkelig Føde, og der er endnu færre, som ikke gøre det, selv om det ogsaa i enkelte Maader kan knibe for dem. Det er glædeligt, at den forældrelige Omsorg for Børnene endnu er saa stor, at de betragte det som den største Pligt, de have over for Børnene, at sørge for, at de faa den tilstrækkelige Føde, og jeg mener, at man saa vidt muligt ikke skal gøre noget, der kan svække denne forældrelige Omsorg. Jeg kan imidlertid ikke